

henblik på disse opgaver, og at de nødvendige undervisningsmaterialer tilvejebringes.

Det er givet, at modersmålsundervisningen bør styrkes. I dag er den frivillig og ligger uden for den almindelige skoletid. Tilrettelæggelsen er ikke i overensstemmelse med folkeskolelovens intentioner om samarbejde med elever og forældre, ligesom praksis – med fastsættelse af læseplaner fra ambassaderne – er i modstrid med praksis i øvrigt i folkeskolen (skolenævn m. m.).

Ad 3

De initiativer, der tages i dag, er alt for spredte og tilfældige. Indvandrerbørnenes undervisningssituation er stærkt varierende fra kommune til kommune. En samlet planlægning må både sikre et forsvarligt niveau – ikke mindst med hensyn til ressourcer – og give spillerum for forsøg og utraditionelle problemløsninger.

Ad 4

Det er en kendsgerning, at kun ret få børn af indvandrere gennemfører en fortsat skoleuddannelse, en erhvervsfaglig grunduddannelse eller en anden form for videregående uddannelse. Alt for mange havner i restgruppen og i gruppen af ungdomsarbejdsløse. For at ændre dette er det nødvendigt med særlige foranstaltninger, der kan gøre de formelt eksisterende muligheder reelle for de unge, der kommer fra indvandrerfamilier.

Ad 5

Et rimeligt kendskab til dansk er selvsagt en forudsætning for, at indvanderne kan komme til at føle sig hjemme i det danske samfund. Men det er også vigtigt, at indvanderne kan bevare deres egen kultur, og det kan bl. a. ske gennem undervisning i deres modersmål. For de indvandrere, der er analfabeter, vil en sådan undervisning også støtte, ja, nærmest være en forudsætning for indlæringen af dansk.